

brugte: „at der var muligvis private Grunde“, kunde misforstaaes, som om jeg der vilde komme med en eller anden Insinuation om, at der havde fundet Noget Sted, som ikke er berettiget, men jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem, naar jeg har udtalt denne Forklaring, vil indrømme, at noget Saadant slet ikke har været min Mening. Jeg tror at vide fra en Kilde, som det ærede Medlem ogsaa kjender, at hvad der ialtsald var en meget medvirkende Grund, var, at Kammeradvokaten var syg; om han end ikke var meldt syg, saa befandt han sig dog saaledes, at der var Grund til at skaane ham i den Tid. Andet end dette har jeg ikke ment, og man maa derfor endelig ikke lægge for megen Vægt paa det, jeg omtalte, at der muligvis havde været private Grunde tilstede. Jeg kan ogsaa se paa det ærede Medlem, at han følger sig tilfreds med denne Erklæring. — I Forbindelse dermed skal jeg ogsaa henvende mig til den ærede Kirke- og Undervisningsminister, som, maaste noget paavirket af denne Misforstaaelse, kom med en Slags Bemærkning ligeoverfor mig, som berørte mig noget ubehageligt, nemlig, at jeg skulde være tilhøjlet til at mistænkeliggjøre Andres Hensigter. Jeg tror, at dette i det Hele taget ikke ligger for mig, og jeg glæder mig over, at dette i Grunden ogsaa blev indrømmet af det ærede Mindretal, som jeg i lang Tid har samarbejdet med, at noget Saadant ikke ligger for mig. Grunden til, at den ærede Kirke- og Undervisningsminister kom med denne Bemærkning, var den, at jeg havde udtalt, at jeg godt kunde forstaa, at det ærede Mindretal havde Interesse af at begrænse Statsrevisionens Omraade. Det er mulig, at Ordet „Interesse“ her ikke var saa heldigt valgt, men jeg mente, at det i det Hele maatte ligge for den politiske Hovedbetragtning, for hvilken det ærede Medlem gjør sig til Talsmand, at han ikke kunde ønske, at Statsrevisionens Opgave blev udvidet, og dermed mener jeg slet ikke Andet, end hvad der i det Hele maa siges at ligge for paa den ene og anden Side af de politiske Modsetninger, idet det nemlig hører med til Fremskridtet at faae mere og mere Lys i alle Regnskabsforhold ligesom i det Hele i hele Statsstyrelsen. Dette vil let ses, naar vi blot sammenligne den tidligere Tid, som f. Ex. Slutningen af det forrige Aarhundrede, da man endnu ikke var kommen videre end til at ønske at vide, hvorledes Statens Midler bleve anvendte, hvilket jo var en Hemmelighed, som varede ved indtil Midten af dette Aarhundrede, med Nutiden, hvor man forlanger mere og mere Lys, og hvor det forekommer mig, at man aldrig kan komme vidt nok, og det er jo netop det, som skulde være Statsrevisionens Opgave at tilveiebringe det størst mulige Lys og den størst mulige Gjennemsigthed i hele Statens Regnskabsførelse. Det er et Fremskridt, der gaar aldeles parallelt med, hvad der sker i den mate-

rielle Verden, at medens vore Forfædre hjalp sig med Lællelys, ere vi nu gaaede frem til at bruge Stearinlys, Stenolie, Gas og elektrisk Lys; aldeles paa samme Maade ønske vi nu mere og mere Lys, og Kampen mellem Fremskridtet og Tilbagekridtet karakteriserer jeg derfor i Korthed som en Kamp mellem dem, der ville have mere Lys, og dem, der ville nøies med, hvad de have.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Indstilling 6, „Statsregnskabslovens § 23. Statsrevisionen for 1875—76 vil have at behandle de fra Marineministeriet den 9de September 1876 modtagne Besvarelser“ samt Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til den foreslaaende 2den og sidste Behandling af denne Sag indkaldtes til førstkommende Tirsdag Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet forelægger:

Forslag til Lov om extraordinær Enkepension for Professor Frederik Paludan-Müllers Enke Charite, født Borch.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det er det høie Thing bekendt, at Danmark næsten paa een Gang har mistet to Digtere, som gjorde deres Fædrelands Navn Være. De nøde ogsaa begge fra Lovgivningsmagtens Side den Anerkjendelse, at der var tilbøieligt dem en livsvarig Hædergave paa Kontoen til videnskabelige Formaalets Fremme. Den ene i det Mindste — thi jeg har endnu ikke Efterretning om den anden — har efterladt sig en Enke, som er i meget smaa Aar, og som har henvendt sig til Ministeriet med Begjæring om, at det vilde udvirke for hende en extraordinær Pension ved Lov. — Med Hans Majestæts Samtykke har jeg derfor herved den Være at forelægge Thinget et Lovforslag om, at der tilstaaes denne Enke en Pension af 1,000 Kr. Forvrigt henviser jeg til de forte Motiver, der ere vedføjede Lovforslaget.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte. Dermed er Dagsordenen udtømt.